

*Neka vam je miran,
čestit i blagoslovljen Božić!*

Moj ljubljeni Jezušek, srčeni Kristušek!

*Prce svoje
tebi dajem,
ljubljeni
Jezušek, i
od ljubavi
dar šaljem,
srčeni
Kristušek!*

*Džemi moje
daj mi svoje
da bu jeno
obadvoje.
O, moj lju-
bljeni Je-
zušek, srčeni
Kristušek!*

*Prce moje vre tali se, preželjni Jezušek! Od ljubavi
vužiže se, srčeni Kristušek! Gđa te vidim, gđa te
mistim med volekom i oslekom, vu naručju*

Majkinom, Boga skup človekom!

I sretna nova godina!

Poštovani i dragi župljani!

Stijeno i srce naših obitelji – hrabri oče i brižna majko! Blago mudrosti i iskustva naših života – skrbni i požrtvovalni djede i bako! Djeco – najveća radosti i nado naših obiteljskih zajednica! Snago i ponose naših obitelji – djevojke i mladići! Želim vam da u ovome Božiću iznova i potpunije doživite i priznanje i poticaj za svoje svjedočanstvo pouzdane vedrine i nepokolebljivog zajedništva u iskustvu životne bobe. Priznanje jer kao baštinici duha junaštva naših nebeskih zaštitnika sv. Fabijana i Sebastijana posređujete onu svjetlost kojom je u božićnoj noći Krist prelomio sve ljudske tame, strahove, slabosti i nevolje. A poticaj jer u njegovoj blizini ni jedno srce ne može ostati ravnodušno, ni jedne ruke ne mogu mirovati, nikoje riječi šutjeti.

U svemu što nas okružuje i oduševljava ovih dana proživljavamo tako lijepe poruke Božića da je teško pronaći riječi dostojne veličanstvenosti Božjega utjelovljenja. Sveta noć u kojoj je sve savršeno dobro i besprijekorno lijepo rečeno oslikava časnu riječ samoga Boga da nikada nećemo biti sami jer njegova je ljubav uvijek jača od svega.

I danas se toj Radosnoj vijesti prepričaju neke herodovske opakosti, neke betlehemske zasljepljenosti, neprijateljski strahovi, poroci, obmane i bolesti koje unose nemir i razdor te udaljuju autentičnu poruku Božića, onu pohranjenu u skromnost i poniznost jaslca. Nisu bezazlene ni suvremene silnice koje skreću pozornost na neke, doduše, poželjne i izazovne stvarnosti, ali stvarnosti iz kojih se izostavlja presudna riječ bez koje nema sretne budućnosti – riječ sveto.

Kao što se sveta obitelj našla u sjeni betlehemske zatvorenosti i površnosti, i danas se Božje i ljudske svetinje odguruju u stranu. Sve je manje prostora u javnosti za dobre vijesti, u domovima za obiteljski stol kao znak svetosti zajedništva koje odiše požrtvovalnošću, strpljenjem i zahvalnošću za Božje darove, ponajviše za dar bližnjih. I vremena je sve manje za sakramente Crkve i za molitvu. Na istome tragu, promatramo kako su domovi lijepo ukrašeni za Božić i vidimo da se on još tu poštuje, ali štalica se počesto nalazi negdje u pozadini, kao da je se ljudi stide. Zašto je ona neprivlačna? Jer govori direktno, opominje, poziva na odgovornost i na zauzetost za naše principe.

Anđeli koje tu nalazimo svjedoče kako je nebo otvoreno ondje gdje umijemo život približiti slici jaslica. U njima uočavamo vola, njegove karakteristike smirenosti i radišnosti, a to su one veličine koje pokazuje čovjek koji iskreno i pošteno živi, koji ne bježi i ne skriva se, nego želi popravljati, želi raditi na sebi i svojim odnosima. Simbol radosti koja proizlazi iz jednostavnosti je magarac, ovce označuju povjerenje, dok su pastiri budni čuvari i branitelji svojih svetinja.

Središnje mjesto u jaslicama zauzima sveta obitelj: Marija je znak bezuvjetne ljubavi, a Josip ukazuje da biti čovjek vjere znači biti čovjek djela, a ne riječi. U takvo okruženje Bog polaže svoju Nadu - dijete Isusa. U njemu nas poziva da jaslicama dodamo posljednju figuricu koja punini jaslica nedostaje. Ta je figurica svatko od nas. Makar smo opterećeni mnogim ranama i brigama, svatko od nas može doprinijeti ljepoti jaslica svoje obiteljske i župne zajednice. Njihova pozadina nisu betlehemske staze i zgrade, nego naši domovi, naš obiteljski stol, naša župna crkva, lica naših ukućana i sužupljana. Tu se naši životi moraju rasti sa sebičnošću i s mržnjom Heroda našega vremena i sastati se s porukom triju kraljeva: Mudri ljudi nikada ne prestaju tražiti Boga! Ne prestaju tražiti načine da u njihovoj sredini prevladaju one evanđeoske vrijednosti zbog kojih smo ponosni na svoj kršćanski identitet koji su nam sačuvali i predali naši preci.

Unatoč krizama s kojima smo suočeni u vremenu pandemije, Bog od nas ne odustaje, Bog ne odustaje od naših obitelji – svojih svetinja, stoga ni mi nemamo pravo odustati od njegove nade, povjerenja i ljubavi koje u njih polaže. To je zdravlje društva i puls našega svijeta, to je svjedočanstvo pred kojim drhte Herodi današnjice. Možda se prerijetko sjetimo žrtve i snage koju one nose, a malo je reći hvala svima koji drže do kršćanskih zasada i daju prostora Isusu da u našoj sredini raste. S njime i naša nada mora rasti. Njeno je uporište naše zajedništvo, a hrana joj je Sveto pismo, euharistija i molitva.

To su stupovi koje smo u svojoj župnoj zajednici nastojali njegovati i izgrađivati, napose moleći za duhovnu i materijalnu obnovu župne zajednice. Plodovi te prošnje već su opipljivi jer protekla godina bila je vrlo dinamična, ohrabrujuća i plodonosna. I to je Božji

dar na kojem zahvaljujemo, a zaživio je zahvaljujući svima vama koji ste nesebično i velikodušno našem zajedničkom rastu posvetili svoje vrijeme, molitve, materijalna dobra, vještine i umijeća, a ponajviše dobrotu srca. Iskrena vam hvala! Na tom tragu, s potporom Varaždinske biskupije, započeli su radovi na izgradnji desetljećima priželjkivanoga pastoralnog centra uz crkvu Dobroga Pastira, ujedno, uz pomoć Ministarstva kulture i medija u tijeku je obnova kapele sv. Fabijana i Sebastijana koja je oštećena u potresu. Dakako da se bez vaše konkretne podrške i uključenosti ovi plemeniti ciljevi neće moći realizirati, stoga vas potičem da se, prema svojim mogućnostima, unatoč teškim uvjetima, pridružite vlastitim materijalnim doprinosom.

Osobito veseli i izgradnja zajedništva kroz sudjelovanje u dobrotvornim akcijama, slavlje sakramenata i brojne druge prilike. U zahvalnosti za sve to, ne propustimo i ubuduće upregnuti zdrave ruke i još se zdušnije boriti da sve dobro i lijepo što ovih dana jedni drugima od srca želimo, jedni drugima od srca i postanemo! Moguće je to, sa samo malo manje sumnji, ogovaranja i zavisti, a samo malo više zahvalnosti i poniznosti, hrabrosti i radosti. Zato se zagledajmo ovih dana u jaslice. Gradimo po njihovom uzoru povjerenje u dragoga Boga i brata čovjeka. Imajmo srca oprostiti i prigrliti, imajmo snage zamoliti, zavoljeti i služiti! U tom duhu, za sve vaše osobne i naše zajedničke postojeće i buduće planove i zamisli koje su dobrodošle, kao i za sve vaše potrebe, vrata župne kuće uvijek su otvorena!

Dragi župljani, drage obitelji! Odvažite se, ne bojte se biti srce svijeta, srce budućnosti koja gleda u vas s nadom u vašu postojanost. Biju vas razni Herodi izvana, prijete njegovi naumi koji su svoje nemire uvukli u pore mnogih domova kroz vrata neiskrenosti. Zalupite ih bez straha! Pogledajte u jaslice kada ne znate kako. Oslonite se na križ kada vam je teško, sjednite skupa za stol kada ne razumijete, sjetite se zajedno pomoliti kada ne ide, i sve će biti bolje, sve će biti lakše. Obraz uz obraz, držite se skupa, i što god činili, ne odustajte od Boga i jedni od drugih. Ustrajte ponosno i zajedno pod štitom Srca Isusova koje u jaslicama naših života kuca za našu čestitost, za našu sreću!

vlč. Ivica Cujzek, župnik